

Director PAUL LAZĂRESCU Redacția și Administrația Bd. Republicii nr. 34 București, Sector 2, Tel. 15 03 39

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC creștin și democrat

ANUL XXII (Seria a IV-a 35) Vineri 16 martie 1990 COTIDIAN DE SEARĂ 4 pagini — 1 leu

Acita libertate cită ne-am cistigat prin luptă

Nu cred în teza că omul se naște liber. Dacă ar fi așa, n-ar trebui să luptăm pentru libertate... Cred, mai curând, că omul nu se naște liber și că el trebuie să lupte mereu pentru libertate...

REORGANIZAREA AGRICULTURII în viziunea Partidului Național Țărănesc creștin și democrat

(Pagina a 3-a)

Procesul unor procese

Un sentiment de înasăfășie, așa de rănit, persistent, nu stăpânește acum, după încheierea a trei procese și în laborioasa desfășurare a celui de al patrulea. Cu toate că astăzi identitatea respectivelor organe de justiție nu s-a făcut nici o informare publică, pare să se păstreze în forma purității lor profesionale...

Frați maghiari și germani

Încercarea de a ne întelege unii pe alții pe temerile unei camaraderii întemperate de ura de clasă și pe o ideologie ateistă, a eșuat cu trîmbițe, în urma unor îndelungate suferințe, umilități ce le cunoșteam și dumneavoastră, ce a costat sînge mult nevinovat... CUGET LIBER

„VATRA ROMÂNEASCĂ” la București

La București, în ziua de 12 martie a.c., într-un cadru larg, deschis, s-a organizat Uniunea „Vatra Românească”, filială a uniunii cu același nume din Tîrgu-Mureș... VASILE VETIȘANU

Premiul Nobel pentru tineretul României

În numărul 21 — miercuri, 28-11-1989 al ziarului „Dreptatea”, într-un articol se relatează despre existența juriului de premii Nobel...

Roadele Unirii

Marile probleme apărute după Revoluția din Decembrie sînt de ordin spiritual, material și politic. Problemele spirituale cuprind o nouă filosofie în modul de a gândi, a simți și de a ne comporta... AL SAUCA

Implanturi dureroase

Așadar, colozul de bronz care trei decenii răspîndise-n Piața Ștefiei o atmosferă funebă a dispărut... OPINII NEVINOVATE

RECUNOAȘTERI TÎRZII

Despre ședința penibilă de miercuri a parlamentului a scris colegul meu Dan. Eu mă voi opri asupra unui singur moment: manifestația din 28 Ianuarie... B. MIHAU

D-l Dinescu propune ca d-l Petru să fie declarat primul agricultor al țării și să apară la televiziune, la emisiunea „Viața satului”. Nu propunem ca d-l Dinescu să fie declarat primul metalfizic al țării și să participe la televiziune, la emisiunea „Din țările socialiste”... SOFIA BRAD

Bat clopotele la „Catedrala Eminescu“

În simbata dinaintea Crăciunului anulului 1989 au pierit „Prinții neamului românesc“ într-o incendiară noaptea de genocid cultural, peste care în mod înșelător se ascunde o istorie. În 1989, din voința și cu îndrumările instanțelor intrinseci, s-a pus în aplicare un plan de distrugere a patrimoniului cultural românesc. O vom pune în discuție, acolo unde îl vom așeza pe marelui nostru EMINESCU, pentru că Biblioteca Universitară a pierit în anul cînd neamul românesc a sărbătorit două mari evenimente: Centenarul Eminescu și aniversarea Călinescu.

„Pierderea reprezintă pentru istoria și cultura românească o rană greu de vindecat, este că și cum și-a omorât părinții și copiii, este o pierdere ireversibilă și irrefutabilă. În s-a tras cu armamentul greu în istoria și cultura acestui neam. S-a prăbușit zidurile, uriașul vâh, țevile tunurilor scuipeau proiectile incendiarie. Într-un matrișele din stradă, toate împreună, în ziduri, în acoperiș, prin ferestre, temperatura atingeau cifre ce depășeau zero. Sticla s-a topit și a curs, fierul și-a schimbat forma, iar cărțile au început să se transforme în pulbere și gură, nemămurit în altă incendiu. Aici s-a ieșit fum și s-a fost scurc. Peretii și-au păstrat și ei culoarea. Interiorul clădirii a fost distrus în proporție de 70 la sută, exteriorul 80 la sută. Restul clădirilor din jur prezintă doar tenețuială mușcată de gloanțe. Fostul sediu al c.c. al p.c.r. este este de mare, de jur împrejur nu prezintă nici un fel de urmă de gloanțe. Parcă nici n-a fost alături de clădirea bibliotecii. Asupra Bibliotecii Universitare — ne spunea inginerul șef Pirvu Vasile de la Antrepriza 2 a Trăstului „Carpați“ care conduce lucrările de restaurare —, asupra acestei clădiri s-a tras cu armamentul greu și în mod intenționat. Dacă din 15 ianuarie lucrăm zilnic cu 180 de oameni pentru rețecerea a coperturilor și consolidări, vă imaginați ce forte distructive au acționat asupra acestei clădiri. Uitați-vă în jur, restul clădirilor au doar tenețuială mușcată de gloanțe. În clădirea aceasta și în Muzeul de Artă s-a tras cu tunul. Seful atelierului ne va preciza: „misteriosul incendiu a pornit de la etajul unu în sus, sticla din zona luminatorului s-a topit, a intrat în curgere, fierul a luat formă aberante, lemnul a ars fără fum și fără ocium“.

„Au pierit lucrări de patrimoniu tipărit în limbile latină și germană cu texte și ilustrații privind istoria poporului român. Au dispărut nume de autori și titluri ce nu au putut fi identificate în obșnuitele cataloage de lucrări (se referen la perioada domnitorilor Ștefan cel Mare, Ioan Vodă, Mihai Viteazul). Pe lângă lucrări de patrimoniu literar „Colecții speciale“, lucrări cu autograf, 2 cărți din biblioteca stolnicului Cantacuzino, cu autograf, apoi

„acestea se pot adăuga tot ce s-a tipărit în țară începînd cu anul 1860 pînă la zi. De asemenea colecția completă a Monitorului oficial începînd cu perioada regulamentară la zi. Au fost transformate în cenușă foarte multe documente iconografice legate de momentul Unirii, fotografiile privitoare la Ștefan Cicio-Pop, un reportaj fotografic privind vizita întreprinsă de familia regală în Ardealul eliberat. Prima sală de lectură reproducerea în Biblioteca Universitară copia fidelă a bibliotecii din Palatul Regal. În prima rotundă a bibliotecii se aflau 6 vitralii executate în manufacturi germane, dintre care patru reprezentau otași ce aveau pe scuturi însemne heraldice ale provinciilor românești: Moldavia, Țara Românească, Transilvania și Dobrogea, iar cele două pe Mihai Viteazul și Ștefan cel Mare. Lucrările de consolidare înălțur rapid urmele dezastrelor. Pe masa constructorilor se află un prim proiect ce poartă semnătura arhitectului șef P. Zvonoboda. La proiectul de ansamblu pentru restaurare se va lucra probabil un timp mai îndelungat, fiind executanți de un grup de proiectanți de la Institutul de Proiectări „Carpați“, ce-și au sediul în cadrul Institutului de Arhitectură din București. Arhitectul Berindei Adrian din cadrul acestui institut ne-a furnizat o informație de mare valoare. Noul proiect are la bază un proiect mai vechi, efectuat după căderea comunismului în 1977, de mare arhitect șef Ion Antonovici șef atunci la C.P.C.S.C. Institut de proiectări ce funcționa în cadrul Ministerului Invățămîntului, desființat ulterior de fostii dictatori. Inteligentul care opinază pentru reînălțarea acestuia.

Notăm și indignarea arhitectului Hariton Constantin (care face parte din echipa de arhitecți condusă de P. Zvonoboda) ce condamnă intervenția incompetentă a celor care au sosit primii după distrugere, făcînd organizarea de santier și care în timpul celor două săptămîni cît au lucrat aici, mai mult au stricat fetele vîră de Centrala Ministerului Construcțiilor Industriale în fumele ce fostul director, ing. Suman Radu. Ei sînt în măsură a ne spune unde este cîmpul de acțiune din Biblioteca Universitară. Și acum alăturăm trei opinii:

„Profesor doctor Gheorghe Poalelungi, de la Universitatea din București: „Pentru istoria și literatura română fondul de carte românească din Biblioteca Universitară reprezintă dovada continuității limbii și poporului român pe aceste meleaguri. Aici, cadrele didactice universitare au înțeles și documentat vechi românesci cu multe incunabule și ultimele noutăți prin schimb cu străintătatea. Pentru profesorii care predau limba română în străintătate era izvorul de aprovizionare cu cartea românească și presa la zi. Prin această pierdere ireparabilă generații de studenți și de profesori nu vor

mai avea acces la tezaurul neprețuit al limbii, culturii și civilizației române. S-au pierdut ediții clasice ale marilor scriitori români din secolul al 18-lea pînă în contemporaneitate. Profesor de Limba română Anton Alexandru — Strehaia, Mehedinți: „Biblioteca Universitară reprezintă pentru cultura națională, după Biblioteca Academiei, al doilea punct de sprijin al spiritualității românești. Aici s-au format, la focul sacru al bibliotecii, generații de studenți și profesori filologi. Prin unicațea (cărți și manuscrise periodice) tezaurul din Biblioteca Universitară reprezintă atestarea vechimii și continuității poporului român și a spiritualității sale în contextul istoriei și culturii universitare. Ștefan Cazimir, profesor de Literatură română la Facultatea de Filologie: „Biblioteca Universitară reprezintă pentru mine un loc în care obțin informații de mare utilitate privind întreaga artă a culturii și literaturii. Sint cuvîns că biblioteca va renășea ca pasărea „Phoenix“ din propria cenușă, devenind mai bogată, mai utilă, mai atrăgătoare decît înainte.“

„Ultimele zile ale bibliotecii: Vineri seara un incendiu de mai mici proporții a fost localizat de personalul bibliotecii aflat în clădire. Au venit și pompierii. Alarma falsă. S-a sursat uși, bibliotecarul Caraba le-a deschis, armata și salariații bibliotecii au verificat fiecare încăperă, fiecare colț și termenid cu podul, dar nu s-au găsit teroriști și nici armament deosebit. Odată cu armata au pătruns în clădire și cîțiva civili care au spart scuturile, fîșete, dulapuri însușindu-și bunurile personalului acestei bibliotecii (țigări, cafea, bani, obiecte de îmbrăcăminte), cărți din rafturi. S-a auzit cînd unii strîc la un „prietin“, „dăcă găsiți „Sogunul“. În urma lor uși au fost închise, au rămas în urmă minime nu s-au găsit valori. Au rămas de serviciu peste noapte domnul Caraba, Florian Florina Popescu și Mircea Receanu. După cum a afirmat domnul Ion Caraba în stradă era un spectacol fascinant. O jumătate de oră se azeau impușcături, o jumătate de oră era pauză, aveau impresia că te așii în filmare, se trăgea într-un anumit fel, parcă ar fi fost ceva simulatoare, o echipă de zămotote“. Și în continuare domnia sa relatează: „Simbata dimineața, 23 decembrie 1989, clădirea era intactă. Era însă înconjurată de tancuri, toate cu țevile tunurilor îndreptate înspre bibliotecă și sediul fostului c.c. al per. Toată ziua de simbata ne-am preocupat-o în bibliotecă aproape întregul personal (20 salariați), printre care Mircea Receanu, Horea Popescu, directorul Ion Stoica, Cornel Ferisan, cineva de la Ministerul Culturii. Cînd s-a lăsat întineric, personalul bibliotecii a trebuit să părăsească clădirea. Cineva a spus la plecarea: «S-a mai primit odată, și așa mline nu v-a mai fi!» Și așa a fost.“

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

„Cred că dacă nu ar fi fost bunii români nu s-ar fi întors acum să ne ajute fiecare după puterile sale. Să nu uităm că ei au deja experiența libertății. Să nu ne fie rușine să recunoaștem că avem de învățat de la ei și democrația despre care vorbim atît și pe care unii o cunosc teoretic, alți deloc; și economia de piață despre care știm atît de puțin înțit unii confundă a privatiza cu a priva. De ce să-i repudiem acum? Oare a reușit regimul comunist să ne otrăvească într-atît sufletele înțit și după ce l-am doborîțit continuăm să gîndim în saboanăle lui? Oare nu se pot țest din mîntie discursurile ceuștiste despre pericolul străintătii? Lui li era frică, și era normal să fie așa pentru că

Nu alungați copiii din vatra strămoșească

Sînt o mamă cu suflet, care urmînd tradiția mamei mele am născut și cresc 12 copii. Cu toate că am rămas orfană de părinți la 14 ani, viața mi-am condus-o urmînd o glorie de viață a mamei mele, care, pe lângă faptul că a fost o bună moașă oficială de țară, a fost și o pricepută țărăncă în creșterea animalelor și a lucrării pămîntului.

Nefîndu-mi frică de muncă (unii conduceau cu 4 clase primare, mai ales în CAP), am efectuat zile-muncă în CAP din satul Mircea-Vodă, com. Sălcioara, jud. Dimbovită, unde locuim. Vă puteți da seama, după posibilități, din cauza copiilor, cît de greu ne-a fost. Am muncit, nu am trăit precum unii) făcînd spectacul, pentru a-mi întîlnire copiii. În schimbul domniilor conducerea CAP (care majoritatea au rămas în posturi) nu ne-au dat drepturile cuvenite. Bani pe zile-muncă efectuate nu am primit decît în 2-3 ani, restul anilor mi s-au reținut toți banii pe criteriul necunoscut.

Eu țărăncă, soțul meu țărănc, părinții noștri tot țărănci din most-ștrămoș, vrom ca și copiii noștri să trăiască la țară și să muncescă împreună cu noi pămîntul nostru strămoșesc.

Acum desigur nu mai sînt întrebări de genul celor trise: — Cine te-a pus să faci altăia copil? sau, dacă ai copii mulți, vrei să-ți crească statul?

În cazul meu răspunsul la această întrebare este unul singur: de pămîntul meu și al soțului meu s-a folosit CAP-ul, și s-a folosit și de munca noastră, dar tot degeaba. Vorbesc ca mamă, care nu doresc altceva decît binele copiilor mei pe care vreau să-ți înțină mine să ne putem ajuta unii pe alții, și cuvîntul meu este: să ni se dea pămînt! Bineînțeles, din pămîntul pe care ni l-a lăsat CAP-ul, și care este suficient pentru a clădi cite o casă copiilor mei.

PROBAN DOMNIȚA

Procesul unor procese

(Urmare din pag. 1)

culpa, lăță coșmarul oricărui Curți de Justiție! Putem fi siguri că la fel vor proceda inculpații din procesele viitoare, în uniformă sau în civil, sau ambele cu schimb.

Structura vechiului regim, de atomizare a responsabilităților era bine cunoscută, dinăuntrul riscului putea fi înlăturat, cînd ar fi existat o strategie a proceselor, un program de priorități. Or, afară de necesitatea de a lămuri situația unor delinți fără proces, nu vedem ce factori obiectivi, ce alți factori au fost avuți în vedere. Punerea sub acuzare a regimului însuși, a celor patru decenii de coșmar comunist, nu a fost în intenția Frontului Salvării Naționale căruia, între teamă și milă, zvirecolile balaurului cu nouă capete par să-i fi impus o foarte la vedere prudentă, rezu-

mată la manichiera ghloriei fiarei. Scutul provizoriului a operat aici, poate însă și factori mai adînci, pornind chiar de la componența puțin modificată a autorității, la nivelul imediat următor celui suprem, o altă, să-ți zicem, fatalitate.

Fără să descurțim un proces de sinceritate, nu ne putem ascunde dezamăgirea asupra modului în care se efectuează desprățirea de comunism, prin mijloacele Justiției. Procesele vinilor imediate nu au dovedit, deocamdată, decît decomplexitatea problemelor, circularitatea, căutării. De gustul lor amar, eram siguri de mai înainte. Cît despre procesul comunismului în întreaga țară, ca un genocid continuu, conștient organizat și cu crimize executate, acesta rămîne, bînuim, în sarcina legislației viitoare. Și poate că e mai bine așa.

Să alegem o cale nouă, demnă, liberă

Menirea organizației profesionale Sindicatul liber al cadrelor didactice este o apără în mod eficient interesele tuturor membrilor săi. Avînd în vedere că reprezentarea acestor interese se face vis-a-vis de Inspectoratul școlar și de Ministerul Invățămîntului este imperios necesară unitatea tuturor membrilor acestui organism, singurul fiind solidaritatea dintre oameni.

În contextul social actual, caracterizat de mari frămîntări, perioada de revendicări masive, pasiunile comportamentului duplicitar due la fracționarea mișcării revendicative a cadrelor din Invățămînt, fenomene ce sîfresc prin accentuarea mizeriei morale și materiale la care am fost condamnați în perioada dictaturii comuniste. Situația noastră la periferia activității sociale, minimalizarea rolului educației și culturii adevărate, ale căror mesageri sîntem, constituie o stare de fapt ce nu mai poate fi tolerată. Cum se poate vorbi de demnitate atunci cînd jumătate din cadrele didactice nu au nici măcar un loc de muncă stabil, fiind obligate în fiecare an să peregrineze din școală în școală datorită abraziției numite „statut de suplinitor“? Cum se poate trăi onorabil din salarii apropiate de limita inferioară de retribuire a muncii, în condiții total necorespunzătoare, privind numărul de ore pe săptămîna și cel de elevi dintr-o clasă? Se poate discuta de eficiență atunci cînd profesăm în fața unor clase suprapopulate (40-45 elevi), streșii și privați în continuare de materiale documentare specifice materiei de dăscăle? Cadrul didactic, în vîntor sau profesor, prin natura muncii sale este un intelectual, iar omul care utilizează îndosebit materia cerebrală are nevoie de timp pe care să îl folosească în vederea acumulării de informație, stocării și prelucrării datelor ce vor fi transformate în cunoștințe responsabile a acestor fapuri atît de sensibile și receptive, fapuri intoxicante cu deplinele comunități, injectate cu minciună în stare pură pînă nu demult. Este necesară primenirea acestor minți și suflete slujite voit, pen-

tru a putea fi mai ușor manipulate de către „părinții iubitori“ ce din nenorocire nu se reduc doar la „perchea divină“, ei existînd în continuare sub o mască ce se vrea „umană“. Implantarea în conștiința copiilor a acestor otrăvuri reprezintă o crimă asupra viitorului națiunii române, iar continuarea „deghizată a vechilor practici nu duce decît la dezastru! Elevii României libere au nevoie de dăscăli o a gîndire nouă, aceasta obținîndu-se doar prin crearea unui statut demn al Omului de la catedră care să fie capabil de a transmite pe lângă informație și acca stare sufletească după care țîneșce de 45 de ani milioane de copii: bucurie, fericiea să te fi născut pe aceste plaiuri mioritice. Cum să ne putem înfățișa calmi, surizători, siguri în ziua ce urmează cînd resorturile noastre sînt perimate strivite de această greutate uriașă, moștenită din vremuri ceuștiste?!

Ne aflăm în fața unor încercări de rezaștere a vechilor structuri, asistăm cu stupeoare la manevrele ce devin tot mai evidente, manevre ale unor înșcăunați care vor să își mențină cu orice preț poziția. Oare am uitat așa repede umilînța și teroarea propagată de organisme școlare de resort, favoritismele și abuzurile acelor „domni și doamne“ ce ne ghidonau activitatea, de parcă am fi fost niște biete necuvîntătoare? Vom continua pioceșnea, ne vom amăgi pe viitor tot cu speranțe deșarte de mai bine cercet, vom țacea și vom au nici o legătură cu Invățămîntul adevărat să ne „patroneze“?

Este la îndemîna noastră să alegem o cale nouă, demnă, liberă de orice amestec exterior, cale pe care Școala românească o merită din plin! Ca urmare trebuie ca întregul personal didactic să participe activ la sprijinirea soluțiilor! coresponzătoare a revendicărilor propuse, atitudine individualiste fîsurînd unitatea fără de care nu se poate realiza nimic!

Sindicatul liber al Școlii nr. 307
Președinte
FLORIN DIACONESCU

Recunoașteri tirzii

(Urmare din pag. 1)

În 1946, visul vi s-ar putea împline. Dar să nu uităm: poporul român nu mai poate fi păcălit. La nevoie, tineretul României astăzi de întreaga suflare anticomunistă din țară va ști să-și apere drepturile elistigate cu țevile jertfe. Timișoara și Bucureștiul, orase martir, au dat totul Revoluției. Astăzi întreaga țară știe să lupte pentru adevăr, dreptate și libertate.

Despre economia de piață

Pentru a clarifica unele confuzii, a răspunde unor întrebări, tendențioase, vehiculate în opinia publică lăcă prin mijloacele mass-mediei, eu și prin platforme program am unele parțiale și misurări politice, socotim necesar să prezentăm, în cele ce urmează, elementele caracteristice ale economiei de piață și contextul social politic în care poate exista și funcționa economia de piață.

Problemele legate de trecerea de la economia centralizată de plan în economia de piață, în condițiile specifice ale țării noastre, nu pot intra în cadrul limitat al acestui articol, ele necesitînd o tratare separată în toate complexitatea lor.

Economia de piață este sistem economic de schimb de formă. Marfa-Bani-Marfă, care se face în cadrul pieței și nu în afara acesteia, pe baza cererii și ofertei, se face conform prețului de vinzare, care e expresia monetară a valorii de schimb și nu a prețurilor stabilite de burocrația economiei centralizate de plan, cu preț de cost, preț de vânzare, preț cu ridicata, de producție etc.

Evoluția prețului de vânzare stabilit la piață constituie hîngurul indicator economic care reglează volumul și structura producției precum și a desfacerii în toată complexitatea lor.

Cadrul instituțional al economiei de piață este întreprinderea liberă, bazată pe inițiativă și competitivitate. Aceasta poate fi de forma întreprinderii individuale, a societăților participative, pe acțiuni, a producătorilor compe-

tenți și calificați sau a unor regiuni autonome de stat, orientate către economia de piață și folosind mecanismele specifice ale acesteia.

Economia de piață, nu poate exista și funcționa decît bazîndu-se pe dreptul de proprietate privată asupra mijloacelor de producție, care îl asigură dreptul de decizie economică conform mecanismelor de piață, determinate de cerere și ofertă și de profitul de vinzare. Nici o altă decizie birocratică de plan care să regleze producția și desfacerea nu poate funcționa în economia de piață. Și reciproca acestei afirmații economice este valabilă, deosebite este și utilă economia centralizată de plan, nu poate exista și funcționa, decît pe fundamentul unei proprietăți colective de stat, totalitară, comunistă. Numai acest tip de proprietate îl poate asigura dreptul de decizie birocratică și centralizată asupra economiei

Trenul prieteniei italo-române a sosit la București

Italianii au fost cu sufletul alături de români din prima zi a revoluției. Oameni buni și generosi, ei au sosit să este datoria lor să dea o mână de ajutor la refacerea țării noastre în domeniul cultural. Din caldăle sentimente de dragoste pentru România s-a născut o acțiune excepțională, „trenul italo-român al culturii și al păcii”, tren care, sosit miercuri în țară, a adus aproape 800 de tone de materiale ce vor servi la renașterea culturii. Inițiativa de a organiza acest tren aparține unei mari prietene a poporului român, doamna Maria Pia Fanfani, președinta organizației umanitare „Insieme per la pace” (Împreună pentru pace). Doamna Fanfani și-a alăturat și excelența sa domnul Luigi Amaduzzi, ambasadorul Italiei la București împreună cu care a reușit să convingă Președintele Consiliului de Miniștri al Italiei să se ocupe de stringerea materialelor și organizarea acestui tren. Este pentru prima dată în istoria Italiei cind o acțiune umanitară și culturală destinată altei țări este coordonată la un nivel atât de înalt. La stringerea materialelor au participat organizații guvernamentale, firme particulare, asociații de binefăcătoare și organizații umanitare din care rolul cel mai important l-a jucat organizația doamnei Fanfani care a strâns 17 vagoane din cele aproape 40 ale garniturii. Trenul plecat din Roma pe 7 martie, a sosit miercuri, 14 mar-

tie la București. La sosit doamna Fanfani a fost întâmpinată de personalități culturale și politice ale țării. Din partea Partidului Național Tărănesc-Creștin și democrat a fost întâmpinată de domnul Corneliu Coposu, președintele partidului, precum și de alți membri ai conducerei. Joi, 15 martie a avut loc ceremonia donării, ceremonie la care au participat conducerea P.N.T.-c.d. și organizația de finanțare a partidului. Din partea guvernului au rostit discursuri de mulțumire domnii Dan Enăchescu, ministrul sănătății, Mihail Sora, ministrul învățământului și Dan Hăuțică, din partea ministerului culturii. Din partea italieană au vorbit doamna Maria Pia Fanfani, domnul ambasador Luigi Amaduzzi, dr. Stefano Rolando și prof. Ungari, care au arătat că acest tren este doar începutul unor legături culturale ce se vor dezvolta între țările noastre.

Garnitura sosită în țară conține cărți menite să refacă patrimoniul Bibliotecii Centrale Universitare și să-l îmbogățească pe cel al altor mari biblioteci din țară, reviste din cele mai variate domenii ale științei și culturii, mașini de scris, computere, instrumente muzicale, partituri, manuale școlare, materiale didactice și multe altele. După cum s-a subliniat, acest tren nu este punctul final al unei acțiuni culturale, ci numai începutul unor multe și variate legături culturale ce vor continua în lunile ce vor urma. Împreună cu acest tren au sosit din Italia o serie de personalități culturale ce vor purta discuții cu colegii lor români pentru a găsi noi căi de colaborare.

În domeniul beltristic, reprezentanți ai celor mai mari edituri italiene, Mondadori, Rizzoli și Giunti împreună cu reprezentanții ai Societății Autorilor au venit să discute modalitatea venențării la drepturile de autor pentru a înlesni publicarea unor cărți apărute în Italia, la noi în țară. Din partea Consiliului Național de Cercetare au sosit specialiști care vor contacta colegii lor români din reprezentanții ai televiziunii italiene (RAI) vor purta discuții cu conducerea RTVL pentru a lărgi colaborarea dintre ele.

Un rol important dorește să-l joace Italia în domeniul restaurării operatorilor de artă distruse în timpul luptelor. O comisie de restauratori va vizita Muzeul de Artă și va contribui la perfecționarea specialiștilor români în acest domeniu. O serie de opere de artă vor fi transportate și restaurate în Italia, specializării acestei țări bucurându-se de un mare prestigiu pe plan mondial.

Filmul va fi și el prezent. O săptămână a filmului italian va începe vineri cu prezentarea în premieră la București a foarte recentului film al lui Fellini „La voce della luna” (Vocea lunii), film ce se bucură de o foarte bună primire internațională. De asemenea românii vor avea ocazia să vadă filme italiene de mare prestigiu precum „Ultimul împărat” a lui Bertolucci, film ce a luat numeroase premii Oscar, „Senso” a lui Visconti și multe altele.

Un moment important va fi și discuția pe marginea proiectului noului acord cultural dintre țările noastre. Deocamdată încă în stadiu de proiect, acordul va cuprinde schimburi de specialiști, cadre didactice, studenți, expoziții. Va fi, fără îndoială un acord pe măsura disponibilităților și afecțiunii ce leagă între ele țările noastre.

LUCIA ȘTEFAN

Dialog cu cititorii

Un grup de pensionari București. Urmăriți ziarul Dreptatea și veți găsi punctul nostru de vedere în domeniul agrar. În orice caz, doleanțele Dvs. le considerăm îndreptățite.

Ion Cofeșu, Turda. Cam 5% din totalul scrisorilor primite cituie una este scrisă în „genul” scrisorilor d-tale. Sint convins să dacă ai fi stat de vorbă cu Stețiu Gh., convingerile d-tale s-ar fi risipit ca fumul. Ce bine ar fi, dacă înainte de a scrie, v-ai documenta.

Filisanu Tina Mehedinți și Voaides Ion Bicazul Ardelean. Numai ministrul Muncii poate rezolva cazurile Dvs. Regretăm că fiind în „opoziție” nu vă putem ajuta.

Constantin Rusu Vaslui. Intenționăm să scoatem o revistă literară. Atunci vom avea prilejul să publicăm poeziile dv.

Trimescu Alina București. În comerț există multe deficiențe, mai ales în comportarea salariaților. Privatizarea comerțului, le va aduce și „salariarilor” mai multă înțelegere și bunăcuvință.

Sandu Cismășeanu Buc. Articolul Dv. intitulat: „Cine ne dezinformează?” este interesant. Ne permitem să redăm câteva citate:

„Dl. Iliescu afirmă că Europa Liberă încearcă să ne destabilizeze. Nu sint studenții, nu mai sint partide istorice, acum Europa Liberă ne destabilizează organizând mitinguri. Se pare că tov. Iliescu călăt în școlile de partid ale lui ceaușescu, și-a însușit lecțiile de xenofobie ale maestrului și vrea să continue pe drumul socialist la fel ca înaintașii lui.

Mitingul era organizat cu scopul clar de a repeta unele întrebări despre Securitatea Statului, pe care tov. Iliescu se face că nu le aude de două luni”. Și în continuare dl. Sandu Cismășeanu spune:

CEZAR PUIU

„Ulta domnia-să ca la acest miting a fost prins un protejat (citește securist) care posedă aparat de emisie-recepție și cinci legături de serviciu?”

Nicolae Chivu Craiova. Cind vom avea prilejul vom sustine punctul Dv. de vedere, relativ la chirie.

Ciubotaru Ioan, Suceava. Ne place foarte mult articolul Dvs. Cind vom avea mult spațiu vom publica asemenea articole. Ironia Dvs. subtilă este confortantă.

„Că parlamentarii (vorbind de Iliescu) îl (în sub supraveghere. Stau lângă dînsul ca niște ghimp otrăviți. Că unii din parlamentari sint deștepti ai dracului și nu-l poate manevra ca pe fesenși?”

„Oricum, Domnia sa trebuie să învingă! Nu se poate lăsa „lășoara” pe mina celorlalte partide. Asta ar însemna „haos”. Ce lideri acestor partide au experiență? Au avut ei funcții înalte ca Domnia sa? Au condus ei, măcar un județ? Știu ei cum se promovea în perioada corupției, a abuzurilor, a birocratiei și favoritismelor? Știu ei că deapoșilor nu le plăceau decît slugile credințose? Că nu aveau voie să ai opinii personale și trebuia să zici ca tine, să faci ca ei, altminteri ajungeai la sapă de lemn? A fost greu domniilor pentru toată lumea, dar pentru cei mari a fost un „calvar”. Și acum veniți Dvs. niște anonimi, cu „intenții uzurpatoare”?

„N-ai avut măcar inspirația ca la 22 dec. să apărâți în prim plan la T.V.R.? N-ai știut că cine ajunge primul, are dreptul să se cocotească mai sus?” Este o chestiune de instinct. Sau dacă Domnia Sa n-a ajuns primul, încomodat de revoluționarii care și-au expus piepturile, în fața gloanțelor, trebuie să-l învidiati?

Domnia sa a fost totuși strigat (să vină domnul Iliescu?) și a auzit întreg poporul. Ce argumente ai mai avea? De ce n-a strigat persoana: să vină „tovarășul” Coposu?”

FOTBAL: un rezultat echitabil

Înfruntarea fotbalistică de ieri dintre Dinamo și Steaua fiind prima după revoluția liberatoare favorită a unei noi istorii la României, trebuia să spargă țiparele unei tradiții obsesive și opresive din motive cunoscute, dar care totuși se instalează.

De data aceasta fiecare dintre ele porneau în cursă fără marile vedete, acelea de super calibrul, care exaltau paroxistic pornirile și resentimentele, ambițiile și orgoliile și care în momentul de față se găsește acolo unde le este locul și unde nu pot juca decît... tîntar.

Nu contau decît pe efectivele lor pur terestre, îndeejuna de asortate cu jucătorii unui și unui — componenți aproape în totalitate ai lotului național — ca urmare a unei selecții preferențiale, îndelungate și fără replică, de peste tot.

Avînd în vedere și declarațiile făcute înaintea meciului de jucători și antrenori, era de așteptat un meci disputat pe coordonatele unui depline sportivității și, oricum, fără încercenări și fără polite de plătit. Cu atât mai mult cu cît ambele echipe se află în postura de solicitante hotărîte, pentru menținerea actualului lor statut pe care trebuie să o argumenteze și prin sportivitate desăvîșită.

Început într-o atmosferă sărbătorească (flori, fanioane, galerii civilizate), pe parcurs și în special în repriza a doua, nu și-a mai păstrat același caracter, făcîndu-și apariția acte nesportive, care nu au dus însă la alterarea unui minimum spirit de fair-play.

Întîlnirea a fost de un bun nivel tehnic și cu perioade alternative de superioritate, ilustrînd două maniere de joc: în viteză, surprinzător (Steaua), mai elaborat, mai pozițional (Dinamo) și s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2-2, la pauză 1-0 pentru militarii. Aceștia au deschis scorul prin Hag (minutul 14) dintr-o lovitură liberă care ne-a reamîntit golul lui Vigu pe Steaua la un faimos „România — Iugoslavia 4-6. După pauză a egalat Răducioiu (minutul 56), mingă pusă de un fundas stelist, apoi Balint, gol frumos cu capul, la o centrare perfectă a lui Lăcătuș (minutul 81) și, în fine, Lupu (minutul 84) dintr-un penalty acordat cu multă ușurință.

Deși rezultatul de egalitate poate fi considerat în general echitabil, se poate spune și că Steaua a scăpat victoria printr-un degete. S-ar putea să fi fost momentul psihologic al campionatului.

IOAN FRINCU

Sincere felicitări handbaliștilor români!

Sîmbătă, 10 martie, a.c., în sala C.S.T.V. din Praga, au avut loc ultimele două partide din cadrul celei de-a XII-a ediții a Campionatului mondial de handbal a României, ne-a declarat: „Mă bucur enorm împreună cu băieții mei pentru această performanță la care nimeni nu spera la plecarea din țară, dar, în același timp, vreau să vă declar că este o mare bucurie pentru noi prezența unui ziar democratic la acest ultim act al competiției. Urez ziarului „Dreptatea” mult succes în activitatea viitoare”.

Ziarul nostru transmite calde felicitări echipei naționale de handbal pentru acest succes și speră în obținerea unei performanțe și mai bune peste doi ani, la Jocurile Olimpice de la Barcelona.

La 6, după 16 ani, echipa României urcă din

nou pe podiumul mondial. După meci, maestrul sportului, Cornel Oțelea, antrenorul principal al echipei naționale de handbal a României, ne-a declarat: „Mă bucur enorm împreună cu băieții mei pentru această performanță la care nimeni nu spera la plecarea din țară, dar, în același timp, vreau să vă declar că este o mare bucurie pentru noi prezența unui ziar democratic la acest ultim act al competiției. Urez ziarului „Dreptatea” mult succes în activitatea viitoare”.

Ziarul nostru transmite calde felicitări echipei naționale de handbal pentru acest succes și speră în obținerea unei performanțe și mai bune peste doi ani, la Jocurile Olimpice de la Barcelona.

Lîngă jucătorii cu mare experiență competițională ca Marian Dumitru, Cornel Durău, Maricel Voinea, Buligan și Mocanu, avem un valoros schimb de miine: Cristi Zaharia, Tudis Frîsăcaru, Vasile Cocuz, Robert Licu, cărora le urăm mult succes în viitor și sintem în asentimentul tuturor că acești băieți tineri vor ajunge la nivelul predecesorilor lor.

În ultimul meci, după o luptă dramatică, Suedia a învins formația U.R.S.S. cu scorul de 27 la 23, devenind astfel campionă mondială. A fost o finală între colosii actuali ai handbalului mondial.

Să vedem ca va fi la Barcelona!

ROBERT GRIGA

ANUNȚURI

Asociația culturală „Pro-Basarabia și Bucovina” anunță comemorarea poetului-preot Alexe Mateevici prin oficierea unui parastas la biserica „Preucești Noi”, strada General Broșteanu, nr. 12 (lîngă A.S.E.) în ziua de sîmbătă 17 martie 1990, orele 13.

CONSILIUL DE COORDONARE

La redacție primim numeroase telefoane și scrisori prin care cetățenii din diferite colțuri ale țării și din Capitală sint refuzați atunci cînd se prezintă la oficiile poștale pentru a se abona la ziarul „Dreptatea”. Întrebăm și noi pe această cale forurile competente ce măsuri înteleg să ia pentru remedierea urgentă a acestei situații.

Sîmbătă, ora 16, va avea loc ședința Organizației de Tineret la sediul central din B-dul Republicii 34 (corp B, et. I).

Sînt rugați să participeți și de la secțiunile cîte 3 reprezentanți cu împuternicire.

În ziua de marți, 20.03.1990, între orele 16.45-20 va avea loc în sala Rapsodia Română din str. Lips-cani o adunare pe Capitală convocată de organizația capitalei a Partidului Național Tărănesc — creștin și democrat.

Vor lua cuvîntul domnul Corneliu Coposu, președintele P.N.T.-c.d. și alți fruntași ai partidului nostru.

COMITETUL P.N.T.-C.D. AL CAPITALEI

Un soclu meritat

Răsturnarea bustului lui Constantin Dobrogeanu-Gherea de pe soclul așezat într-unul din spațiile centrale ale Bucureștiului a fost efectul unui automatism regretabil, al gestului ofensiv de a curățea fața țării de tot ce amîneste de decorul dictaturii și opresiunii. Gherea, însă, nu aparține ansamblului de rechizite inventate de imatura istorică demolată de Revoluția Română. El a existat dinainte de „23 august”, ca o valoare incontestabilă în istoria culturii și criticii, nevinovat în nici un fel de imaginea supradimensionată pe care i-a dat-o în anii '50 propaganda realismului socialist.

Dar, de atunci, noile generații de critici au reevaluat obiectiv ponderea operei critice gheriste, nimeni neîndrăznînd s-o anuleze sau s-o excludă din panoramul evoluției misărilor de idei de la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului de față. Așa ceva ar fi o aberație tot atât de funestă ca și aceea comunisto-stalinistă, de acum trei decenii, de a-l exclude pe Maloescu! Gherea a fost, prin diferență, perchea necesară de spirit critic a mentorului Junimii, cel care l-a apreciat în termeni valorici.

Fără el, s-ar prăbuși o parte organică a edificului nostru cultural. Operă sa este românească, implicată în fenomenul literar de vîrf. Este superlucid „apărarea” lui Gherea prin invocări sentimentalo-lirice, ca de pildă prietenia sa cu Caragiale, ori admirația pentru Eminescu, deci a unui secund cultural. Gherea nu trebuie apărut, ci respectat devotamentul său pentru literatură noastră, căreia i s-a dedicat cu o idealitate sinceră, nepesculată pentru alte întreprinderi. A fost un idealist, cu toate utopiile sale socio-democratice la modă în epocă, victimă a opresiunii tariste. Ne-a învățat limba și ne-a lăsat liberă literatura, a fost respectat de adversari, admirat de tinerii N. Iorga, G. Ibrăileanu ș.a. El a însemnat o școală și un curent. Un bust metalic poate fi înălțat (provizoriu, categoric?), dar Gherea nu poate fi strămutat de nimeni de pe locul său în istoria criticii și a mișcării de idei în România. Și merită piedestalul public. Îi reclamăm recunoștința noastră și îl apărăm demnitatea democrației românești.

MARIN BUCUR

CITIȚI ȘI RĂSPÎNDIȚI ZIARUL DREPTATEA

ANUNȚ

Luni 19 Martie, ora 16, are loc Cercul de studii P.N.T. — c.d., pentru cercetare, proiectare și tehnologie, la sediul central, camera 10.

Implanturi dureroase

(Urmare din pag. 1)

puritatea. Cu eforturi minime ne-am vedea eliberată și de alte „kitsch-uri” în piatră și bronz (Marx și Engels dimpreună cu unecul lor Dumitru Petrescu) care îmbolnăvesc ochiul. Îndemnul de valabil pentru întreaga țară. După pătrerea mea, la acest proces de eradicare s-ar cuveni să se închine și ecologistii, mobilizați evenimentul de poetul Toma George Maloescu.

Si cum procedăm cu denumirile unor orașe, piete, bulevarde și străzi purtătoare de nume licențioase? Înainte tabițe albastre perpetuace simbolizînd ruginii. Rezumîndu-mă doar la etimologia noastră Capitală, amîneste că avem Bulevardul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Bulevardul Sălașan, Bulevardul Emil Bodnărescu, Piața Moghioros etc., etc. Bulevardele istorice trebuie să-și recapete denumirile inițiale iar cele noi să fie botezate după criterii guvernate de bun-simț. Pe cînd Bulevardul Iuliu Maniu, Mircea Vulcanescu sau Iuliu Hossu? Ne lipsește străzi care să perpetueze numele unor scriitori precum Ion Pillat, Vasile Voiculescu, E. Lovinescu, Marin Preda, A. E. Baconsky, Nichita Stănescu, ca să pomensec numai cîteva dintr-un lung șir de truidori ai frumosului. Oare nu merită acestia mai multă atenție decît autorușul Al. Sahia?

Și înainte de toate, se impune cinstirea străzilor, bulevardelor și chiar a parcurilor cu numele celor ce și-au jertfit viața pe altarul Revoluției de la 16-22 decembrie. În acest sens Sibiu s-a vădit operativ conferind unii bulevarde numele generalului Vasile Milea. Măsurile sugerate prin rîndurile de față se cer extinzînd în absolut toate localitățile României. O asemenea lucrare patriotică îndepărtate lesne una din rușinoasele urme ale comunismului.

Iubiți edili, porniți la treabă demonstrînd că vă dețasați ferm de liota-ator și altor personaje mafefice, care într-un fel sau altul ne-au mutilat filia națională. Cetățeanul de bună-credință este pregătit să vă aplaude.

P.S. Deunăzi, tot invîrtindu-se pe lîngă statuia lui Lenin spizurată-n funii de oțel, oameni de diferite profesii acreditau ideea că în punctul dezinfecțat e nimerit să apară bronzul Luceafărului. Ar fi o împletace. Pe soclul-mausoleu e bine să stea un simbol merit să amîneste că mizeria trecutului. Să lasăm această treabă pe seama sculptorilor, ei nu due lipsă de fantezie. Monumentul lui Eminescu, sintul, nelatinatul neamului nostru trebuie înălțat în centrul Capitalei. Îi așteptăm soclul din Piața Romană!

Roadele Unirii

(Urmare din pag. 1)

Deci este clar, în România nu poate face democrație fosta nomenclatură p.c.r.

Întrebarea ce se pune acum: reprezintă oare F.S.N. o forță politică ce ar putea ajunge la putere după alegeri? Răspunsul nu poate fi cert. Un lucru e clar: foștii avantași și incompetenți sint în mare proporții pe funcții și dispun de bani, de mass-media, inclusiv de o serie de metode nedemocratice de manipulare a alegătorilor.

Concluzia este că nomenclatura nu trebuie subestimată; ea este un real pericol pentru democrația românească.

În cumpăna vremii atrînd de o parte marelă efort ce trebuie depus pentru redresare, plus pericolul ajungerii la putere a foștii nomenclaturi și în celălalt teler un partid democrat înarmat cu inocență și bune intenții.

Se poate afirma că nici cel mai puternic partid democrat, singur nu trebuie să-și asume riscul unui eșec.

Acum nu se pune problema să învingă un partid, ci să învingă Țara.

În acest scop trebuie să fie folosite toate personalitățile competente și active, care să-și unească eforturile în aceeași direcție.

Acest fapt impune, nu apatia, nepăsarea, disen-

stunța, sau „datul din coate” pentru a ajunge în față, ci unirea în efort constructiv și contra pericolului revenirii la trecutul recent, chiar sub formă nouă.

Partide democratice înțelepte: UNIREA FACE PUTEREA!

Fuziunea partidelor democratice va polariza poporul spre unitate și va fi o soluție salutară și sigură pentru anii refacerii ce vin.

S-ar putea să fie unii slabi de inger care să se mîngie cu o coaliție după alegeri. Aceștia au amnezia C.P.U.N., care bate palul pe loc, fiind paralizat de mult în presa multele discuții sterile și interese divergente.

Alții care nu cunosc bine scena politică românească actuală consideră că unirea partidelor democratice ar fi un act spre dictatură. Nimeni mai fără teme! În condiții de libertate la noi și mai ales în viitorul apropiat, va exista o opoziție puternică și activă.

Se poate afirma cu certitudine că în prezent soluția viabilă este unirea partidelor realmente democratice în lupta pentru înlăturarea pericolului revenirii sub orice formă la comunism, și care să conducă România mai mult legistaturii, consecutiv și evoluție spre telurice dorite de proprii ei cetățeni.

Atita libertate cită ne-am cîștigat prin luptă

(Urmare din pag. 1)

atunci nu trebuie să erităm a leși în stradă. În număr cit mai mare.

Altfel, vom constata cu stupeoare că în unele țări vecine unde nu s-a produs o revoluție singeroasă, ca la noi, libertatea înaintea ză cu pași mai hotărîți, mai mari, mai concreți. Ce altceva înseamnă atribuirea pămîntului în foloșință veșnică pentru țărani, decît libertatea țăranelor? În U.R.S.S. acest lucru s-a produs. La noi — paleative, jumătăți de măsură. Pînă cînd? Pînă cînd vom constata că nu mai avem chiar nimic de pus pe masă? Și atunci, cine va fi tras la răspundere? Știm noi cine!

Sau, o altă chestiune, care a frîmțat și frîmțată opinia publică din toate țările foste socialiste: n-aveți, cumva, impresia, alt cit se poate desprinde din știrile ce ne parvin, că în R.D.G., Ungaria etc., se desfășoară operațiuni mult mai serioase decît la noi de demontare a aparatului represiv, în speță a securității? De ce? Pentru că, acolo lupta, deși nesingeroasă, a fost și este continuă.

Adică, atita libertate cită ne-am cîștigat prin luptă.

Premiul Nobel pentru tineretul României

(Urmare din pag. 1)

care-au rămas”, despre cei oțuzi, m-a surprins răspunsul unuia. Senin și sigur mi-a zis: „De unde știți că El nu sint aici, printre noi. Dacă... dum-neavoastră nu-i vedeți... M-am înforțat. Nu neapărat de torbe. Feiul cum eu fost roștie. Și virsta celui care le rosteau...”

Parinte Dumitreașu, ier-tați-mă, sînteți „mai a-propoe” de Dumnezeu; oare poporul român („o

enigmă și un miracol istoric — Gh. I. Brătianu), a-celst popor blînd, răbdător și generos, care în decursul întregii sale istorii a suportat atîtea umilințe, care nu s-a ridicat niciodată împotriva altui popor, care n-a adas nici un fel de prejudicii păcii pe pămînt, dar care atunci cînd istoria „l-a chemat” a fost acolo unde trebuia să fie, oare acest popor, nu va fi niciodată răsplătît cum se cuvine în această lume?

Frați maghiari și germani!

(Urmare din pag. 1)

rînd: „Intii sint creștin, al doilea sint neam”, în cazul nostru maghiar sau român.

Intii sint creștin, vrem să fim asta, cel puțin majoritatea poporului din care facem parte fiecare este creștin. Al doilea, nu ne putem sustrage de pe icrevizibilul drum către unitatea Europei, tocmal pentru a ne putea consolida cit mai temelnic, deschisă debarasată de șovin-

nisme incluse în propria noastră etnie. Ca să avem etnici sănătoase trebuie să avem persoane, individ deplin creștin european, român sau maghiar, sau din ce etnie se trag și aceasta este marea lucrare ce ne așteaptă pe toți de-a ne forma generațiile tinere în spiritul iubirii și înțelării creștine între recon-ciliere națională europeană și universală în spiritul Evangheliei lui Iisus, a Bibliei, cartea de căpătîi a omeniei.